

Slechts enkele dagen voordat hij zijn ambt aan de Vrije Universiteit door het uitspreken van een rede zou aanvaarden is Ljubisa slachtoffer geworden van een 'spookrijder'.

Hiermee is een voortijdig eind gekomen aan het leven van een goede vriend en collega, een uitstekend vakman, maar vooral een arts van de eerste kwaliteit. Geboren te Belgrado op 7 september 1933 ving hij zijn artsstudie aldaar in 1952 aan en in 1959 behaalde hij zijn artsdiploma met het predicaat cum laude.

Van 1961 tot eind 1964 studeerde hij voor anesthesioloog om in december 1964 als specialist te worden ingeschreven en werkte daarna eerst in Belgrado en daarna in Tripoli.

Op uitnodiging van prof.dr. J. Spierdijk vertrok hij in augustus 1979 naar Leiden om als wetenschappelijk hoofdmedewerker bij de afdeling Anesthesiologie de functie van chef de clinique uit te oefenen.

Zijn benoeming als lector aan de Vrije Universiteit vond plaats op 1 november 1976 en in januari 1980 werd hij tot gewoon hoogleraar benoemd.

In de al te korte tijd dat hij aan de V.U. werkzaam mocht zijn heeft hij vele goede dingen tot stand gebracht.

Zijn inaugurele rede 'Pijnvrij overleven' bevat in kort bestek zijn visie over te taken en verantwoordelijkheden van de anesthesioloog van nu en in de toekomst. Hierin is een aantal aspecten van de anesthesiologie genoemd waarvoor hij bijzondere interesse vertoonde. Hij werd in een vroeg stadium betrokken bij de plannen voor een pre-anesthesie polikliniek en besteedde veel tijd en aandacht aan de organisatie en inrichting van deze, nu in aanbouw zijnde voorziening.

Ook de onderzoekstaak van de vakgroep ontving van hem veel aandacht en onder zijn stimulerende begeleiding zijn meerdere projecten voltooid.

In de kliniek wist hij op overtuigende wijze zijn specifieke inbreng bij de patiëntenzorg en de opleiding van de arts-assistenten te implementeren waardoor vele waardevolle innovaties zijn ingevoerd.

Door dit afschuwelijke ongeval is een einde gekomen aan zijn leven en werk op een tijdstip dat hij met volle kracht en inzet bezig was zijn toekomstvisie uit te werken.

Ter zijne nagedachtenis is zijn - niet gehouden - inaugurele rede postuum uitgegeven en verzonden aan alle Nederlandse anesthesiologen.

C. Pearce